

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/B/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday
Vol. 143 JAFFNA, FRIDAY 16th SEPTEMBER, 1983 No. 37

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION. BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Tellippalai Church

The new Presbyter of the Tellippalai Church and his wife, the Rev. T. S. Premarajah and Mrs. Premarajah were welcomed on Sunday 11-9-83 at a Special Service in the Church led by Rev. T. S. Premarajah and later at a public meeting in the Union College Hall, presided over by Mr. I. P. Thurairatnam. Rev. D. R. Ambalavanar preached the Sermon at the Service.

The occasion was also availed of, to bid farewell to Rev. D. R. Ambalavanar and Mrs. Ambalavanar who had served the Church for the last four years and during whose period the Tellippalai Church celebrated its 150th Anniversary.

Rev. T. S. Premarajah returned recently from USA where he has completed a Course in Counselling at the Princeton Theological College.

Uduvil Church

The Uduvil Church of the JDCSI remembered Mr. Daniel Ponniah Seevaratnam, Lay Deacon for 23 years at a Service of Thanksgiving and Remembrance, organised by the Executive Committee of the Church on Saturday (10-9-83).

The Rev. S. N. Sugunananthan led the service and offered the Litany of Thanksgiving. The Bible Lessons were read by Miss A. P. Yogaratnam (a grand-daughter of the lay deacon) and Mr. J. T. Thambiratnam the Secretary of the Church.

A special lyric was rendered by the church choir. Mrs. S. Vadivelu, on behalf of the church, paid a tribute to the life and work of Mr. D. P. Seevaratnam who as lay deacon for 23 years after his retirement as a Head-Master for many years at a CMS School in Kodigamam, took up residence at Uduvil East and identified himself closely with the CSI church at Uduvil.

Despite his age (he was 89 when he died) he walked a distance of nearly two and a half miles up and down, to church on Sunday mornings and was well in time before 7-30 a.m. in the vestry to attend to the preliminary routine duties. His assistance to the Tamil refugees in 1977, in collaboration with Sevak Sam Alfred is worthy of grateful remembrance. Sevak Rev. Sam Alfred, preached the Sermon. After the concluding hymn, *For all the Saints who from their labours rest* Rev. S. N. Sugunananthan, pronounced the Benediction.

The members of the family entertained the Uduvil church members and others present to a Fellowship Tea at the close of the Service.

At Nobel Prize Ceremony

.....We Respond with Life

....."to oppression, plundering and abandonment, we respond with life. Neither floods nor plagues, nor famines nor cataclysm, nor even the eternal wars of century upon century have been able to subdue the persistent advantage of life over death."

So said Dixit Gabriel Garcia Marquez, the Colombian writer, winner of the 1982 Nobel Prize in Literature, at the ceremony of the reception of the award.

Is he saying something real or is this another way in which he tries masterfully to link reality with fantasy? In the world in which we live today, can a sane mind express itself in such a way? I venture to say that he is trying to convey the desires, convictions and expectations of millions of human beings upon this earth..... "we respond with life"..... even in the midst of the most difficult situations where life seems to be at the edge of disappearance..... these stubborn people.....

It is heard coming from places where oppression and injustice are present in their manifold expressions: economic, racial, social: from places where babies are already old when they are born, because their life expectancy does not go beyond 40 years; from places where the anxiety generated by the possibility of a nuclear annihilation is being felt with greater intensity.

Indeed it is a mixture of fear and hope, a "cry of the people". And as it happened before, this cry is heard by God: "I have seen the affliction of my people..... and have heard their cry..... I have come down to deliver them....." (Exodus 3: 7-8). Moreover, His answer is always a life giving answer. He too "responds with life." It is in the person of Jesus Christ that God has said His definite YES to life.

Young people in particular are committed to "respond with life", confronting the powers that are ready to respond with death. Garcia Marquez ended his speech inviting everybody to engage in the creation of "a new and sweeping utopia of life, where no one will be able to decide for others how they die, where love will prove true and happiness be possible, and where the races condemned to one hundred years of solitude will have, at last and forever, a second opportunity on earth." Just an utopia? It sounds similar to an old promise: "He will dwell with them, and they shall be His people, and God himself be with them; He will wipe away every tear from their eyes, and death shall be no more." (Rev. 21-3)

Editorial in 'YOUTH' - News letter of the Youth Office - World Council of Churches, June 1983,

More relief packages

The Maldivian Government has pledged relief assistance worth half a million Sri Lankan rupees for displaced persons affected by the recent disturbances.

The Maldivian relief consignment, which arrived in Colombo harbour recently contains clothing material.

The Red Cross Society of the Federal Republic of Germany in co-operation with the Federal Government will gift DM 120,000 - (approx Rs. 1 million) for the help of displaced persons in Sri Lanka.

Obituary

Mr. S. S. Selvaratnam

We regret to record the death which occurred at Uduvil on 19-8-83, of Mr. S. S. Selvaratnam, who retired from the Medical Department, Colombo and later worked at St. Thoma's College, Bandarawela, where he was for many years.

Rev. S. N. Sugunananthan officiated, at the Funeral Service on 21-8-83, assisted by Rev. V. N. Tharmakulasingham, a nephew of the deceased.

The remains were interred at the Uduvil Church burial grounds.

Mr. Selvaratnam's wife, Thevakirupai (nee Nalliah) predeceased him a few years ago.

He leaves behind Mr. and Mrs. Thevaselvam (Singapore) son and daughter-in-law and Mr. & Mrs. M. Kanagasundaram daughter and son-in-law, (Florida).

Mrs. David Vethasundaram

We record with deep sorrow the sudden death of Christine Ponnimalar, the young wife of Mr. David Vethasundaram the Officer in Charge of the Diocesan Coconut Farm at Pallai. After a day's illness at the in hospital, Mrs. Vethasundaram passed away on 10-9-83. She leaves behind two small children.

The Funeral took place on 11-9-83 at Uduvil. The Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar conducted the funeral service assisted by Rev. S. N. Sugunananthan.

The committal rites at the graveside were performed by Rev. Lawrence of the Dutch Reformed church, a brother of the deceased.

Mrs. Velupillai Vairamuthu

The death occurred on 6-9-83 at Pungudutivu of Mrs. Velupillai Vairamuthu, the oldest member of the Pungudutivu Church.

The funeral took place at her residence on 8-9-83 at 5 p.m. Rev. Daniel Thiagarajah conducted the service assisted by Mr. V. Rajkumar Worker at Pungudutivu, who preached the Sermon.

At the graveside, the committal rites were performed by Rev. Daniel Thiagarajah.

Mission Vocational Training Centre, Delft.

Applications are invited from qualified personnel for employment as Instructors in the Mission Vocational Training Centre in DELFT. Proficiency in Palmyrah craft, sewing, shorthand & typewriting (English and Tamil) are required. Apply before the 25th of September, 1983 to:

The Manager,
Mission Vocational Training Centre,
Parsonage,
Delft.

IN MEMORIAM

IN TREASURED MEMORY OF

Emily Pavalam Arnold

Daughter of late
Dr. & Mrs. G. W. Subramaniam
of Manipal.

Died: 17th September 1978.

"Five years have rolled away,
Since you went beyond the veil
But our sadness and Memory,
Are fresh as it were yesterday."

Fondly remembered by your
loving husband and children
here and abroad.

National Harmony

An Islandwide effort

The Sarvodaya Leader, Dr. A. T. Ariyaratne, will start we learn a 'Padayatra' (Pilgrimage on foot) across Sri Lanka which will take him through many of the places of religious importance as Kataragama and Nagadeepa. The 'Pilgrimage' is expected to take about four months.

On the birthday of Mahatma Gandhi (2-10-83) a *People's Declaration of National Harmony and Peace* will be taken, based on responses from some 2000 religious, professional, business and community leaders to whom the Sarvodaya has written.

On October 1 and 2 a Conference will be held at the Bandarayanayake Memorial International Conference Hall with 1500 delegates participating.

Two of the points listed for implementation are:— (1) To examine violation of Fundamental Human Rights in any part of the country and suggest corrective measures. (2) The need for greater moral strength and correct attitudes on the part of the law enforcement authorities.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிழித்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 143]

16, 9-1983

[இதழ் 37,

திருச்சபை மக்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை!

கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்தின்படி திருச்சபை இயேசு பெருமானின் திருவுடல் அவரே அதன் தலை. ஆகவே, ஒரே திருச்சபை உண்டென்று விசுவாசிக்கிறோம். இத்திருச்சபையைப் பிரிக்க எண்ணுவது பாவமாகும்.

மார்ட்டின் லூதர் காலத்தில், வாழையடி வாழையாக வந்த சில மரபுகளின் காரணமாகவும், சபை வாழ்க்கை செம்மையாக நடத்தப் படுவதற்குரிய இசைவுகளின் காரணமாகவும் திருச்சபை சீர்திருத்தப் பட வேண்டி நேர்ந்தது. இச்சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபட்ட பெரிபோர், திருச்சபையைப் பிரிக்கும் தோக்கத்துடன் செயற்படவில்லை. இருந்தும் சில பிரிவுகள் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் ஏற்பட்டுவிட்டன.

ஆனால் இன்று, திருச்சபையைத் தம் சுயநலத்திற்காகப் பிரிக்கும் தோக்குடன் சிலர் நம் சபை வட்டாரங்களில் நடமாடுவதை நாம் காண்கிறோம். நாங்களே ஆண்டவனின் பிள்ளைகள்; மீட்கப்பட்ட கூட்டத்தார். நிறுவப்பட்ட சபை இருளில் கிடக்கின்றது, நாங்கள் ஒளியின் பிள்ளைகள். எள்க் கூறிக்கொண்டு, தங்களைச் சார்ந்திருப்போரை சபையிலிருந்து பிரித்துக் கொண்டு போகும் 'பிரிவினைக் கூட்டத்தார்' பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

பாவ மன்னிப்பைப் பெற்று மீட்பின் அனுபவத்திற்குள் வருகின்ற கிறிஸ்தவனுக்கு முன் வைக்கப்படும் முதற்சொத்தை — 'நான் மற்றக் கிறிஸ்தவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த கிறிஸ்தவன்' — என்று பெருமையாகும். மற்றவர்களோடு தன்னை ஒருவன் ஒப்பிட்டு, 'நானே ஆவியின் உயர்ந்த அனுபவம் பெற்றவன்' என்று எண்ணுவது பாவமாகும். இத்தகைய இழிவுத் தன்மையைப் பிரிவினைக் கூட்டங்கள் தூண்டி வருகின்றன.

இப்பிரிவினைக் கூட்டத்தாருக்குள்ளும் வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. ஒரு கூட்டத்தார் மறு கூட்டத்தாரைக் கீழாகக் கருதுகின்றனர். இக் கூட்டத்தாரின் தலைவர்களும் அப்படியே கிறிஸ்துவின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டே இவர்கள் வளர்த்துவரும் இந்த இழிவு மனப்பான்மைக்குக் காரணம் என்ன? 'தன்னைக் குறித்து என்ன' வேண்டியதற்கு மிகுதி' என்னிக்கொள்வதேயாகும்.

தங்கள் சொந்த மேட்டிமைச் சிந்தனைகளையும், வேற்றுமையுணர்ச்சிகளையும் தாமதவே உண்டாக்கிக்கொண்டு, அதனை ஆவியாளவரின் நடத்துதல் என்று துணிக்ரமாகச் சொல்லித் தங்களுக்கும் தங்களைப் பின்பற்றுகிறவர்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பற்றி நாம் கவனமாயிருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே கிறிஸ்தவர்களாயிருப்போரின் மத்தியில் ஊழியம் புரிய நாளும் இக்கூட்டத்தினர், கிறிஸ்துவை அறியாத மக்கள் மத்தியில் திருப்பணிபுரிய ஏன் பிள்ளிடுகின்றனர்? கிறிஸ்துவ மந்தையில் இருக்கும் ஆடுகளைத் திருடுவது சுலபம் என்பதற்காகத்தானே!

திருச்சபைக்குள் இருந்து கொண்டே, உள்ளே பிரிவினையுண்டாக்கும் கூட்டத்தினரும் உண்டு. சபைக்குள் இருக்கின்ற உயர்வான ஆன்மீக ஞானிகள் எனத் தங்களை எண்ணிக்கொண்டு, சாதாரணச் சபையாரிலும் பார்த்துத் தாம் மேம்பட்டவர்களென இவர்கள் தம்மைக் கருதுகின்றனர். தாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நன்மைகளுக்கெனவே, உள்ளிருந்து கொண்டு உள்ளுடைப்புச் செய்கின்ற இத்தகை சுயநலக் கூட்டத்தினரைக் குறித்தும் சபையார் எச்சரிக்கையாயிருத்தல் வேண்டும்.

திருச்சபை என்பது, முழுவதும் நூற்றுக்கு நூறு பரிசுத்தமான உறுப்பினர்கள் சேர்ந்ததொரு சங்கம் அல்லது அது, பரிசுத்தத்தில் வளர்கின்ற ஐக்கிய இயக்கமே. இந்த உண்மையை அறியாது, தங்களை முழுவதும் தேற்றுவார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு தாங்கள் தான் மீட்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள், பாவத்திலிருந்து குணப்பட்டுவார்கள் வாழ்கின்ற சபையோடு தாங்கள் உறவுகொள்ள முடியாதென்று அகங்காரத்துடன் கூறும் இவர்களின் மனப்பான்மை, கிறிஸ்துவின் சிந்தைக்கு அப்பாற்பட்டதென அவர்களுக்கு உணர்த்துவது நமது கடமை.

இத்தகைய பிரிவினை மனப்பான்மை ஏற்படுவதற்கு காரணம், திருச்சபையில் இன்று காணப்படும் தளர்ந்த நிலை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பழங்காலத் தொட்டு வழங்கிவரும் உயிரற்ற மரபு நெறிகளையே கிறிஸ்து மார்க்கம் என எண்ணித் தமக்குள் போலித் திருப்பதியுடன் வாழுவதால், நமது சபைகள் உயிர்ப்பற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. ஆவிக்குரிய ஆழ்ந்த அனுபவங்களை அடைந்து சாட்சிகளாய்ச் செயற்பட வேண்டியது நமது கடமையென்பதை சபையாரிற் பலர் மறந்து வாழ்கின்றனர்.

சபைகள் உயிர்ப்படைய வேண்டும். சபையார் பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தைப் பெற்று, ஆவியாளவரின் வல்லமையினால் நிறைந்து செயலாற்ற வேண்டும். தெய்வீக உணர்ச்சியற்று, ஆவியில் தூங்கி, மாமசத்திலே கண்ணாகல விழித்துக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. பிணங்கள் மத்தியில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் (ஏபே. 5:14), தூக்கத்தை விட்டுழுந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான், ஆவியிலே உயர்ந்து விட்டோம் என்று மேட்டிமை பேசி, பிரிவினை செய்யும் கூட்டத்தாரைப் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கமுடியும். சபையைப் பிரிப்போரின் வார்த்தைகளினால் ஏமாந்து போகாமல் விழிப்புடன் இருங்கள்.

தென் இந்திய திருச்சபை, யாழ். திருமண்டலம்
ஆண்டு விழா — ஐப்பசிச் கூட்டம்

இடம்: கிளிநொச்சி — C. S. I. சபை வளாகம்.

காலம்: அக்டோபர் 1 ஆம் நாள் சனிக்கிழமை, 1983

விவரங்கள்: காலை 9-00 மணி — நன்றி செலுத்தும் வழிபாடு. கிளிநொச்சி கிறிஸ்து அரசன் திருக்கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்தல்.

காலை 11-30 மணி — இசை விருந்து.

பி.ப 1-00 மணி — ஐக்கிய விருந்து.

பி.ப 3-30 மணி — 'ஷாலோம்தார் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை' தொடக்கி வைத்தல்.

பொதுக் கூட்டம்

தலைவர்: திரு தேவநேசன் நேசையா

அரசாங்க அதிகாரி — யாழ்ப்பாணம்

— தேநீர் விருந்து.

அனைவரும் அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

வண. A. C. மதனராசா

செயலாளர்

யாழ். ஆதினம்

பிரியாவிடையும் வரவேற்பும்

அமரர் டி. பி. சீவரத்னம் அவர்கள்

இம்மாதம் பதினொன்றாம் நாள் (11-9-83) காலை தென்விப் பிளச் சபையின் அருகே திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் தம்பதி எழுக்குப் பிரியாவிடையும், அருள் திரு. T. பிரமராஜா தம்பதி எழுக்கு வரவேற்பும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்று காலை விடாமல் மழைபெய்த போதிலும், சபையாரும் சிவசுவநிலை பரங்கும் திரண்டு வந்து இவ்வை பவத்தில் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருள் திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்கள் 1979 வைகாசி மாதம் தொடங்கி, 1983 ஏப்பிரல் முடிய இச்சபையின் போதகராகவும், 1983 வைகாசி தொடங்கி ஆகஸ்ட் மாதம் முடிய இச்சபையின் சேவரப் போதகராகவும் பணிபுரற்றார். அருள் திரு. T. பிரமராஜா அவர்கள் கடந்த ஓர் ஆண்டாக அமெரிக்காவில் இருந்தவ ஆலோசனைப் பணித் துறையில் பணிபுரற்றார். சிறப்புப்பட்டம் பெற்று வந்துள்ளார். இவ்வாண்டு செப்டம்பர் மாதம் தொடங்கி தென்விப்பிளச் சபைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்.

காலை 8 00 மணியளவில் வண. T. பிரமராஜாவும், வண. டி. ஆர். அம்பலவாணரும் சேர்ந்து ஆராதனையை நடத்தினர். திரு. H. செல்வராசையார், திரு. J. C. போல், திருமதி. Hunt குணராஜா ஆகியோராக வேதப்பாடல்கள் ஈடுகொள்ளப்பட்டன. எனம். அம்பலவாணர் போதகர் அவர்கள்: "எங்கள் செயல்களில் எல்லாம் நான் என்னைக் கெட்டியில்லை ஸ்திரியர்களேக் காட்டி வருகிறோம்" (II. கொ. 6:4) என்ற வசனத்தினை அருளுரை ஆற்றினார்.

ஆராதனை முடிந்ததும், ஆலய வாயிலில் எனம். அம்பலவாணர் தம்பதிகளுக்கும் எனம். பிரமராஜா தம்பதிகளுக்கும் மணி மாலை குட்டி வாழ்த்தினர். இதன் பின் சபையார் பணிபாடுகளுக்கானப் பிடித்துக் கொண்டு "அருளின் மாமறை பெய்யும்" என்ற பாடலைப் பாடிக்கொண்டு, கல்லூரி மண்டபத்திற்கு நம் குரு மாரை அழைத்துச் சென்றனர்.

கல்லூரி மண்டபத்தில் திரு. I. P. துரைத்தனம் அவர்களின் தலைமையில் வைபவம் தொடர்ந்தது. எனம் அம்பலவாணர் செபம் செய்தார். சபையின் சிறுவர் போதகர்களுக்கும் அம்மா மாருக்கு மணிமாலை குட்டி வாழ்த்தினர். தலைவர் தமது உரையில் சபையாரை வரவேற்று, எனம் அம்பலவாணர் போதகர் தம்பதிகளுக்குப் பிரியாவிடையும் எனம் பிரமராஜா போதகர் தம்பதிகளுக்கு வரவேற்பும் வழங்கினார்.

செல்வன் கிவழி ஓ. நா. பாட சரணப் பிள்ளைகளைப் பெயராலும், செல்வன் வரகி செல்வராயன்

உடுவில் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவரும், இச்சபையின் பரிசாரகராக (டீக்கன்) இருபத்து மூன்று ஆண்டுகள் பணிபுரற்றிய வருமாகிய அமரர் தானியேல் பெரன்னையா சீவரத்னம் அவர்களின் வாழ்க்கைக்காவும் நற்பணி எழுக்காகவும், நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை உடுவில் திருச்சபை செயற்குழுவினரால் கடந்த சனிக்கிழமை (10-9-83) பிற்பகல் 4-00 மணிக்கு, உடுவில் தேவரையத்தில் நடத்தப்பட்டது.

இவ்வாராதனை சபைக்கு அருள் திரு. S. N. சுருணாநாதனால் நடத்தப்பட்டது. வண. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்கள் தொடக்க செய்கைத் செய்தார். செல்வன் A. P. யோசரத்னம் (பேரப்பிள்ளை), திரு. J. T. தம்பிரத்தினம் ஆகியோர் வேதப்பாடல்களை வாசித்தனர். சபையின் பாடல்களுக்கு சிறப்புப் பாடல் ஒன்றைப் பாடினர். உடுவில் மகனார் சீனூரி ஆசிரியை திருமதி சரேஜினி வடிவிலு இருக்கலுரை வழங்கினார். அருள் திரு. செவ் சரம் அல்பிரட் அவர்கள் அருளுரைபுரற்றார். ஆராதனை முடிந்தபின், அமரர் சீவரத்னம் அவர்களின் பிள்ளைகளால் அனைவர்க்கும் தேநீர் விருந்துபசரணை நடத்தப்பட்டது.

வரலிபர் ஷோத்தின் பெயராலும், திருமதி G. Y. வேலுப்பிள்ளை மகளிர் மன்றத்தின் பெயராலும், திரு. S. R. மேகபாலன் சபையின் செயற்குழுவின் பெயராலும் எனம் அம்பலவாணர் போதகர் தம்பதிகளின் சேவைகளைப் பாராட்டியும், எனம் பிரமராஜா போதகர் தம்பதிகளை வரவேற்றும் பேசினார். சபைப் பொருளான திரு. A. சபாரத்ன சிங்கம் சபையின் பெயரால் அம்பலவாணர் போதகர் தம்பதிகளுக்கு பொற்கிளி வழங்கினார்.

எனம் அம்பலவாணர் அவர்கள் தமதுரையில் அனைவர்க்கும், வழங்கப்பட்ட கொடைக்கும் நன்றி கூறி, சிறப்பாக திரு. கி. செல்வையா, திரு. K. கிணையா, திரு. A. சபாரத்ன சிங்கம் ஆகியோரும், அவர்களுடைய சேர்ந்த மற்றவர்களும், சபையின் போதகர் இல்லரைக் கெட்டந்த நோக்கு மாதங்களும் அயராது சபையின் பணிகளைக் கவனித்து அனைத்தையும் திறம்படச் செய்தமைக்காக நன்றி கூறினார். எனம். பிரமராஜா அவர்கள் தமக்களிக்கப்பட்ட வரவேற்புக்காக நன்றி நினைவூட்டி, சபைச் செயலாளர் திரு. K. கிணையா சமூகவளத்தினை அனைவர்க்கும், இவ்வைபவத்தைச் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்த திரு. கிருணராஜா செல்வையா அவர்களுக்கும் நன்றி கூறினார். தலைவரின் முடிவுகளையின்பின், அருள் திரு. பிரமராஜா அவர்களின் செபத்துடனும் ஆசீர்வரத்துடனும் துவ்வைபம் இவ்வித முடிவுறது. அனைவரும் தேநீர் விருத்தில் கலந்து மகிழ்ந்தனர்.

More News of the Refugees

There are yet 15,252 refugees in the Camps in Colombo and another 6000 elsewhere in the country as on 14-9-83. Nearly 50 per cent of the refugees in Colombo who are self employed leave for work from the camps and return in the evening for security.

The 6000 who are in Jaffna, Mullaitivu and Vavuniya are Indian refugees and wish to settle in these regions. They are mostly from the plantation areas around Kandy and Matale.

In Kilinochi there are some 2500 refugees in nine camps. Most of the Kilinochi refugees are Tamil plantation workers from Hendala, Wattala, Mattakuliya, Kelani, Hunupitiya and Kelaniya. A group of refugees arrived in Jaffna from Colombo on 13-9-83 and have been accommodated at Pannai. These refugees, according to news reports, returned to their original abode from camps but could not reside there in safety and therefore had to seek refugee again in a camp. The total number at Pannai is 192 (as on 14-9-83). Kaithadi and Gurunagar are other places where camps for refugees have been put up. [Kaithadi was the first place in Jaffna where a refugee camp was set up]

The Stateless of Indian Origin

Some 9000 stateless people in the refugee camps in Colombo have expressed a wish to go to India. These are people who were second and third generation Sri Lankan citizens. The decision about them rests with India. Some 600 Indo-Ceylon passport holders who were refugees at St. Thomas' Prep. Kullupitiya have already left for India with the resumption of the Indo-Ceylon Ferry Service.

CWC Delegation to meet MGR

In the meanwhile, a CWC delegation comprising Mr. S. Sellasamy, the CWC Secretary and Mr. P. Krishnasamy, the Information officer left for India on 10-9-83, according to a report in Sun (14-9-83) which journal quotes the All India Radio thus:-

"The CWC has asked that the Sri Lankan government assist estate workers who had been affected by the recent violence with funds available from the Prime Minister of India, that a probe be conducted on the harassment of settlers of Indian origin in the Mannar and Vavuniya areas and also investigate the forcible removable of such settlers during the recent violence and many other requests.

Missing refugees

The Government Agent, Jaffna has according to news reports reported 20 cases of families where the husbands are missing. According to legal sources, Certificates of Death under affidavits could be issued for the widows to draw payment of gratuities and other terminal benefits

Displaced from Employments

The refugees displaced from employment in the mercantile sector are, according to news reports, some 24,000. Minister Athulathmudali has informed manufacturers and traders that the Insurance Corporation of Sri Lanka has drawn up a *Consequential Loss (Salaries) Insurance Policy* to enable the trade to meet the salary commitments of employees up to six or 9 months in the event of interruption to their enterprises

Riot - Refugees in the East

Some 150 families have arrived at Tirukovil and Pottuvil in the Eastern Province, some staying with their kith and kin. Others who have neither friends or relations are sheltered at the Community Centre at Sangaman village and Pottuvil.

Parthasarathi's visit put off

Mr. G. Parthasarathi has put off the second phase of his discussions with President Jeyawardene which was to have commenced on 15-9-83. It is learnt that the President of Sri Lanka has informed Mrs. Gandhi that he would be in touch with her on her return from New York, before deciding on the date of the Special Envoy's second visit to Sri Lanka.

At Rest

Dr. J. S. B. Kumarakulasinghe

We regret to record the death which took place in Colombo on 2-9-83 of Dr. Joseph Selvadurai Barr Kumarakulasinghe the eldest son of the late Maniagar R R. Barr Kumarakulasinghe and the late Mrs. Kumarakulasinghe of Barr Lane, Tellippalai.

The Funeral Service was held at the residence of the daughter of the deceased, Mrs. Suhirthamalar Buell at 5th Lane, Colpetty. The remains were interred at the General Cemetery, Kanatte.

Dr. Kumarakulasinghe leaves behind besides his wife, Daisy Suhirtharatnam (nee Suppiah), five children, Dr. Chelvarajan Kumarakulasinghe, Professor of Surgery, Peradeniya, University, Mrs. Rupamalar Singham (Kuala Lumpur), Mrs. Vasanthamalar Wilson (Australia), Mrs. Suhirthamalar Buell (Colombo), Mr. Rajamanjan Kumarakulasinghe (Australia) and two sisters, Mrs. C. G. Kanagasundaram (New Zealand) and Mrs. S. J. V. Chelvanayakam (Colombo). His brother, Mr. C. S. B. Kumarakulasinghe predeceased him a few years ago.

IN BRIEF

○ The Sri Lanka Central Board has withdrawn 50 new buses from the Northern Region Transport Board and replaced them with old buses. It is learnt that this action has been taken because of the attacks on state buses.

The Ethnic Conflict

Could the TULF Modify its Mandate?

"There was considerable common ground said Minister Athulathmudali, "on the positions and postures of the varied political parties, including the TULF about charting a lasting solution to the ethnic problem".

The difference of opinion is in the degree of autonomy that should be given. The government was committed to the full implementation of the District Development Council System which the people had accepted. We even submitted an interim report when the disturbances interrupted the work.

On the impasse caused by governments insistence on the disavowal of separatism and the TULF's refusal to give up *Elam*, Mr. Athulathmudali said that the government could not vary its position as the majority of the people did not want to have any truck with *elamites*.

He suggested that the TULF make use of the Trincomalee vacancy to modify the mandate to something short of *Elam*.

TULF and the Federal Alternative

The Secretary General of the TULF, Mr. A. Amirthalingam is reported to have said in London on 14-9-83, that the TULF might drop its separatist demands if an acceptable Federal alternative were offered but he would not do so as a pre-condition for talks.

Mr. Amirthalingam whose western tour includes West Germany and Britain hopes to meet British Prime Minister, Thatcher. He has told Reuter that he would ask Britain and the Western nations to urge the Sri Lankan Government to negotiate a political settlement.

"For 25 years we have asked for a federal form of government. If a genuine federal structure can be worked out, we may be able to persuade our people to accept it", Mr. Amirthalingam is reported to have said.

Vavuniya MP urges inquiry

Mr. T. Sivasithamparam, MP for Vavuniya, has appealed in a telegram to the President to cause an inquiry on how Nagalingam Sivagnanam and Thillayambalam Sivaneli, two young men from Vavuniya, met with their death.

Wedding

Swaminathan — Easanesan

The marriage of Ernest Arulkumar, son of Dr. and Mrs. S. Swaminathan of Nunavil and Christine Ranjini, daughter of the late Mr. Easanesan and Mrs. Easanesan of Navaly was solemnised at the J. D. C. S. I. Church, Nunavil on 20-8-83 at 3 p. m.

Rev. A. C. Mathanaraj, the Circuit Pastor, officiated. Rev. J. C. Mather preached the homily.

Letter to the Editor

The Concept of Transcendence

(Continued from our last issue)

Conclusion

The Bishop tries to differentiate between Immanentism and Immanence. He equates Immanentism with materialism, and declares that Immanentism is a creed which is irreligious. As referred to by me earlier, the present day scientists declare that there is nothing called matter and that everything is energy. What has the Bishop to say to this?

As I mentioned at the start, there is hardly any purpose served in quarrelling over concepts. After all, a concept is a concept. According to the Bishop, transcendence is beyond the senses. It is not merely beyond the senses but it is beyond the mind. In fact, the mind can operate even without the senses. Transcendence and Immanence are therefore supplementary and they have the realms. The earth is the Lord's and the fullness thereof declares the Bible.

In the Egyptian priesthood there are thirty three degrees one has to pass. It is only in the last three degrees that Immanence is taught. The fact that this subject is taken up last is sufficient proof of its subtleness. One of the most wonderful things of Christ's teaching is that we get rid of the distinction between the sacred and the secular. You have then realised what Immanence means—that God exists everywhere and in all things and everything that exist is the expression of God. The day you get rid of the human sense of this Universe, then you will understand what God meant when he said to Moses "the place where thou standest is holy ground".

Let us therefore not fight over words. The word is not the reality. The description is not the described. The explanation is not the explained. For those of us who are on the spiritual path these dissertations have no value and are mere intellectual jargon.

When Pope Paul VI visited a prison on the 10th of April 1964, he is reported to have said, "I have come not for romantic or humanitarian reasons but I see the incarnation of Christ in every one of you," St. Paul himself is very clear when he teaches that the Christ is in you. The Holy Spirit is in you. Your body is the temple of the living God, etc., etc. The poet says "you are closer than breathing and closer than hands and feet". All these are evidence of what we are called upon to do, is to realise the Presence of God within us. Once this is attained we see God in everything. Only then, Universal love becomes a reality. We see the Mingling of the Transcendence and Immanence of God. Indeed we see God in every object, whether according to human sense, is animate or inanimate. Such is the glory of God to be realised. God is not only object of worship but a subjective force to be realised.

K. Jeyarajah.

Kachcheri, Jaffna.

Bribery Unit Keeps Tabs on 'New Rich'

The Investigation Unit of the Bribery Commissioner's Department is keeping a record of all complaints made with regard to theft or loss of jewellery so that it could make future investigations.

Bribery Commissioner Noel Wijenaike said that persons who have made unlawful gains during the recent disturbances will try to sell the jewellery once things are back to normal.

Referring to people who may have got 'Certificates of Deposit' by putting stolen money in foreign banks he said that investigations will be made on any complaints made with regard to these 'new rich' elements.

So far the Bribery Commissioner's Department has received around 1,500 complaints he said.

U. N. Secretary General to report on Sri Lankan riots

The U. N. Sub Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities has voted 10 to 8 on a resolution that the U. N. Human Rights Commission should ask the Secretary General of the U. N. to seek information from the Government of Sri Lanka and other sources on the recent incidents on communal violence and submit a report to ECOSOC, the U. N. Economic and Social Council.

The countries who voted for the resolution were: Egypt, Belgium, Greece, Norway, France, Mexico, Costa Rica, Peru, USA and the UK.

Those who voted against were: Sudan, Pakistan, Syria, USSR, Yugoslavia, Ethiopia and Bangladesh.

The abstentions were: Zambia, Ghana, Argentina and India. Those who were not present at voting time were: Nigeria, Morocco, Roumonia, and Panama.

[Source: *Island* 8-9-83]

New passports for those affected

The Department of Immigration and Emigration has set up a special unit to scrutinise the flood of applications coming for those affected by the recent communal disturbances.

The Deputy Controller of Immigration and Emigration Mr. M. B. Ratnayake said that a large number of persons have applied for new passports on the grounds that their old ones were destroyed following the recent disturbances.

Mr. Ratnayake added that all applicants were now being interviewed to ascertain facts before a decision is taken to issue fresh passports.

In the case of persons whose birth certificates are alleged to have been destroyed, Mr. Ratnayake said that they will have to produce the birth certificates of their next of kin or an affidavit.

A certified police report is also essential as proof that their belongings were destroyed.

Exodus — '83

More than a month has elapsed since that black week in July, a week in which violence of an unspeakably brutal nature was unleashed on a hapless community. Racism, which had reared its ugly head with increasing frequency over the last few years, unleashed its venom and institutions, factories, shops, houses and the most precious of all—life itself—were erased in a matter of minutes and hours. Faith, hope and love are classed by St. Paul as the greatest virtues. If not for the occasional show of friendship, the last minute escape from death, many would have thought these virtues dead.

The violence is over (we pray) but the underlying causes remain. Wounds that were inflicted with such savagery can be cured only by time, love and a helping hand and above all by a just solution that will ensure security, peace and a dignified co-existence for Tamils.

Besides causing so much human misery and leaving the economy in shambles, the events of July triggered off the greatest trans Lankan migration of people that this country has witnessed (even accounting for Government sponsored colonisations!). A veritable Exodus, one which the Jews might have been proud to record in days gone by. Tamils in their thousands flocked North to escape the violence, seeking refuge in the land of their roots and leaving behind in ashes all their aspirations and possessions. A single garment, a single bag—for some these were all that were salvaged. This time both rich and poor all were equally devastated. (Jaffna Tamil and Estate Tamil). There was no discrimination there anyway!

For those from Colombo it has been a rude transformation. From comfortable existence (for some) subsisting on the charity of friends. But for most of them there are relations to stay with, jobs to return to, some savings to fall back on—there is that ray of hope.

The plight of the so called 'Estate' or 'Indian' Tamils is altogether quite different. These exploited people, whose level of subsistence has shown no marked elevation over the century whose back breaking work, shores up the fragile economy, they too have been devastated. For them however there is no Bank account to fall back on, no secure job to return to. Many of them are people without a country. And now what little they had is lost. They have come to, what to them, is, an alien land only in the confidence that among fellow Tamils they can find safe haven.

Unlike the many refugees from Colombo who were sent North by boat, train and plane these refugees have had to make the trek northwards without any government help. In families and small groups they have come North by bus and lorry. Many more would if not for the lack of transport and the discouragement of official agencies, Kilinochchi being a big Tamil town on the

main highway, has become a point of disembarkation for these people.

There in Kilinochchi there are eight Camps at present, looking after 2,000 refugees. Due to lack of facilities for accommodating many have been sent to Camps in Mannar, Madhu and Mullaitivu. As more and more trickle in, they are sent further North to Gurunagar, Mathagal and Kaithady in Jaffna.

Most of those in the Camps here are from around Matale. Various other places like Nuwara-Eliya, Anuradhapura, Gampola are more than adequately represented. The greatest irony is the presence of refugees from Trincomalee Tamils driven out from Tamil lands. A sad testimony to the times we live in.

The people are mainly labourers from the Estates. Others were owners of small boutiques. The saddest aspect is the large number of small children among them—innocent victims of a world gone mad. Many are the stories the people can tell one. Horrifying tales that might better belong in a Boris Karloff Tales of Terror. Some of the babies were born in forests where the mothers were in hiding—one such girl has even been named Kaddu Rani! In spite of all this they have not (yet) given way to despair.

This has been in large measure due to the wonderful work done by the people caring for them. The Kurukulam, The Rotary and Lion's Clubs, a Youth Sports Club, Red Barna, Red Cross, the Catholic Church and C. S. I. seems an odd conglomeration, but these are the various organisations that are assisting the government by doing all the relief work. These groups working in co-operation with the Social Services Dept., have been providing shelter, food and health care to these destitute Tamils.

Each Camp here houses around 350 people. With the help of dedicated energetic volunteers the organisations are doing a difficult job and have so far been doing it well. It is especially heartwarming to see the genuine concern and care shown by these workers—be they nuns, local youth, Jaffna Campus students or other volunteers. After initial difficulties most of the Camps are now well organised. However, it must be stressed that they are geared for only short term relief work.

At present the health of these refugees is looked after by the Government Services, Red Cross and C. S. I. working in collaboration. So far there have been no major outbreaks of disease. This happy situation cannot be hoped to last. Already cases of diarrhoea have been noted. With only temporary latrines and the threat of rain looming large, the situation could rapidly deteriorate. The District Hospital is too poorly staffed and equipped to handle a major epidemic. Besides health, various other problems will crop up. Days of idle living will take their toll in quarrels, disaffection and despair. A more sinister factor was added recently by the visit of the green khakhi clad

men to one of the Camps with threats to send the people back to their original places.

The solution to these problems is therefore quick permanent rehabilitation. Most of the people this writer spoke with, were not prepared to return to their original places. They have come to stay. Most would be happy if they were given a plot of forest land which they could clear and cultivate. As one man puts it "Sir, tell us what to do. We will do as you all wish", eloquently expressing their helplessness. The resources as far as lands go, South of Kilinochchi are immense. Others who are used to different trades will have to be rehabilitated in other ways. The government may take time to do this (in view of its reluctance regarding non Sinhala settlements in the North). It will therefore fall on volunteer groups to promise them and also to help with this aspect of rehabilitation.

Being members of the J. D., C. S. I., readers may well ask what our Church has contributed to relief work. A fair bit. Though not running a Camp our Diocese has helped all the Camps in significant ways. In addition to the traditional distribution of Varany eggs, the Diocese helped with contribution of food supplies during the difficult early period clothes and items such as mats, etc. The local Parish members were involved in the distribution of clothes (so generously given by Jaffna Parishes) thereby adding the personal element that is so necessary for expressing solidarity and concern. A significant contribution was the aid given to health services by co-ordinating health work, providing medical personnel and the brand new Mobile Clinic vehicle for the transport. Needless to mention that the Parish Priest was deeply involved in all these aspects.

The Diocese's efforts underscore the point that without its presence in Kilinochchi such direct work involvement may not have been possible. As it is there is scope for the Church to do much more in terms of rehabilitation because of this.

To conclude (after having digressed to pat the C. S. I. on the back!) the refugees have come North with nothing but hope. Hope that here they can find refuge and the beginnings of a new tomorrow. To them this is the promised land. It is up to us, as the residents, to reach out the hand of friendship to help them in their quest for a new life. A new and meaningful future can be forged together. Let us not squander this opportunity to help ourselves rise Phoenix like from the ashes of July '83.

D. C. Ambalavanar
Kilinochchi.

In brief

○ A Widowers and Orphans Pensions Fund had been set up by the government which would enable even a widower to draw his pension with effect from August 1, 1983.

தமிழ் வளர்த்த பெரியோன்

(தனிநாயக அடிகளார் மறைந்த முன்னுதய நாளையு
நாளை யொட்டி இயற்றப்பட்டது)

சுழந்தின் தலப்புதல்வன் இனியதமிழ் இனத்தில்
எல்லையிலாப் பேரன்பு கொண்ட உயர் உயர்த்தன்
நாளெல்லாம் செந்தமிழின் வளர்ச்சியின் நாயக
நற்பணிகை பலபுரிந்த நலன் மிகுந்த ஞானி.
அன்புரித்த தோற்றத்தோன் அருளொழுகும் கண்ணோன்
அழகமைந்த தமிழ்மகள் மேல்வளர்காதல் கொண்டோன்
பண்பமைந்த வாழ்க்கையினுள் பாரினரின் யாரும்
பாராட்டித் தோற்றவளம் தருதெய்வலாம் கொண்டோன்
உலகதமிழ் மாதாட்டைக் கூட்டுவதாம் கருத்தை
உலகினிமுன் முதல்வைத்த உயர்வுமிக உடையோன்
நலமனைத்தும் தமிழ்மகளுக்கு விளைத்திருந்தருதி
நானனைத்தும் தமிழ்நூல்கள் ஆய்ந்ததெனச் செய்தோன்
பலவரய மொழிகிறோன் பைந்தமிழிற் வல்லோன்
பாரனைத்தும் சென்று சென்று தீந்தமிழை வளர்த்தோன்
நலமேவ உலகதமிழ் மாதாடு பலவும்
நடத்திவைத்த அடிகள் தனிநாயகத்தைத் தொழுமோம்
நந்தமிழ்க்கிடர் நேர்ந்தபோதிலே எல்லாம்
நாலகமே நீதுடித்தாய் இடர்நீக்க எழுந்தாய்
இந்தநிலை தனிநீயே விண்ணடைந்தாய் அதனால்
இனியதமிழ் மங்கையிடர் களைந்திருவோர் யாரே!

— ம. பார்வதிநாதசுவம்

[நன்றி: சுழந்தாடு]

தியானப் பகுதி

கோகோ கோயாமாவின்
தியானங்கள்

".....உன் காலணிகளைக்
கழறிவிடு, ஏனென்றால், நீ நிற
கிற இடம் பரிசுத்த பூமி"
(யசா. 8:5) வெறுக்காவால்
நடப்பது திருச்சந்திராந்தை
அடைவதற்குரிய மனப்பக்கு
வத்தை அளிக்கிறது.

காலணிகளைக் களைந்து வெறுங்
காலுடன் ஆவத்திருந்து வரு
வது, ஒரு பரிசுத்த மரியாதை
வையும் மனத்தாழ்மையையும்
காட்டுவதாகும். ஒருவன் தன்னை
'முடிமறைத்துக்கொண்டு' இறை
வனிடம் வரக்கூடாது. தன்னை
முற்றும் துறந்தவனாக வரவேண்
டும்.

என் காலணிகளை நாக் கழறி
றியவுடன் நான் வெறுமையாகி
விட்டதால் உணர்கிறேன். மண்
ளும் எல்லும் நிறைந்த வெப்ப
மரண தரையில் காலணியின்றி
நடப்பது கடினம்தான். இவ்
வகை வசதிக் குறைவுகளை ஏற்
றுக்கொள்வதில் பற்றாது, பணி
வடகைம், மரியாதை ஆகிய சமய
உணர்வுகள் உடைரவையன.

மிகுந்த தாழ்மையுடனும்,
பணிவுடனும் திருத்தலத்தை
அணுகவேண்டும். நடந்துதான்
அங்கு செல்லவேண்டும். நடை
வேகமே தியானத்திற்கு ஏற்ற
சாதக நிலையைத் தருகிறது.
புனிதமரணத்தை மெதுவாகவே
அணுகவேண்டும். கோவிஸ்
நேரக்கி நடந்து செல்லையில் இவ்
வெண்ணங்கள் மனதில் எழுந்தன.

கிறிஸ்தவ திருமறை அறிவித்
தும் உடவுன் பரிசுத்தர், நமக்
கரச அவர் மெதுவாகச் செயல்
பட்டார். தாம் பரிசுத்தர் என்
பதை இவ்விதமாக அவர் வெளிப்ப
டுத்தினார். உடவுன் மனிதனைக்
கைவிடுவதில்லை. இவ்வே நமது
திருமறையின் கமலச் செய்தி.

"பெற்ற தாய்க்கு அன்பு வற்றிப்
போகுமோ?
பாக்குக்கும் குழந்தையை அவன்
மறப்பதுண்டோ?
அப்படியே பெற்றவன் தன் பிள்ளையை
மறந்து விட்டானும்
நாம் உன்னை ஒருபோதும் மறக்க
மாட்டோம்!"
(ஏசா. 49:15)

"குறுகிய காலந்தான் நாம்
உன்னைக் கைவிட்டோம், ஆனால்
மிகுந்த இரக்கத்தோடு உன்னைச்
சேர்த்துக் கொண்டோம். பெருந்

திய கோபத்தில் ஒரு தொழிப்
பொழுது உன்னிடமிருந்து நம்
முக்கத்தைத் திருப்பிக்கொண்
டோம். ஆயினும், முடியவில்லை
அப்போடு உன்மேல் இரக்கம்
கொண்டோம்"

(ஏசா. 54:7, 8)

திருமறை முழுவதும், 'எங்கே
இருக்கிறாய்?' (ஆதி 3:9) என்
னும் வேதப்பகுதியை வளக்க
வுரையத்தான் காண்கிறோம்.
'மனிதனைத் தேடித்திரியும் உட
வுன்' என்பதே பொருள்.

"உங்களுள் எந்த மனிதனா
வது தன்னுடைய நூறு ஆடுக
ளுள் ஒன்று காணாமல்போனால்,
தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளை
யும் நடுகாட்டிலே விட்டுவிட்டு,
காணாமற் போனதைக் கண்டு
பிடிக்கும் வகையிலும் தேடித்திரி
யரமை இருப்பாரா?"

(லூ. 15:3, 4)

இந்தத் தேடுதல் புனிதமான
தேடுதல். இப்புனிதத் தேடுதலில்,
தாய் உடவுன், மெதுவாக மிக
மெதுவாக வந்தார்.

மனிதனைத் தேடித்திரிந்த
உடவுன் ஆண்களால் உடவாப்
பதம் அளவுக்கு மெதுவாகச்
சென்றார். இறைமையை இயேசு
பிரானின் கிழவைய மரணத்தின்
பொருள் இதுவே ஆண்களா
வப்பதும் முற்றிலும் அமைதிய
டைபச் செய்வதைவிட மெது
வான வேகம் எது? தமது புனி
தப் பண்பை இவ்விதமாகவே
அழைவன் காண்பித்தார். அத
னால் மனிதனும் இவ்விதமாகவே
அழைவனிடம் வரவேண்டும்.

தொழில் நுட்பத்தின் அழுத்
தம் மெதுவான பாரம்பரிய முறை
யைப் பெரிதும் பாதித்துவிட்டது.
உலகம் முழுவதும் இந்தச் சீர்
குலைவைக் காண்கிறோம். தொழில்
நுட்பம் நமது அடிப்படைத் தன்
னுணர்வை அசைக்கிறது. இறைவ
னுடன் நாம் கொண்டிருக்கும்
ஆவிக்குரிய தொடர்பில் அது குழப்
பத்தை உண்டாக்குகிறது.

உடவுன் மனிதனைத் தேடி
வருகிறார். தேடிவரும் உடவுனின்
அருளால் வாழும் மனிதனுக்குத்
தொழில் நுட்பம் பணிவாளாகப்
பணிசெய்ய இவ்வுமம்?

(தென் கிழக்கு ஆசியாவில்
இறைமையில் ஆசிரியராகப் பணி
புரிந்த கொக்கே கொயாமா
அவர்களின் அனுபவங்களைக்
கொண்ட இந்தியாவுக்கென வரச
சர்களின் சிந்தனைக்கேற்ற தரப்
படுகிறது. ஆர்.)

செய்திகள்

● 'இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை
யைத் தீர்ப்பதற்கு இந்திய மத்
திய அரசினால் தெரிவிக்கப்படும்
எந்த யோசனையும் இலங்கை
அரசினால் சட்டரீதியாக்கப்பட
வேண்டும்' என, தமிழ்நாடு
ஜனத்தா கட்சித்தலைவர் திரு.
இரா. செழியன் சென்னையில்
ஆலோசனையாகக் கூறினார்.

● 'இலங்கையில் சமீபத்தில்
கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இன
வாத வன்முறைச் சம்பவங்களை
யிட்டு நேர்மை உள்ளம் படைத்த
அனைவரும் வெட்கித் தலைகுனி
வேண்டியுள்ளது. முன்பும் இனக்
கலவரங்கள் இங்கு நடைபெற்
றன. ஆனால் அவற்றிலும் பாரிசு
1983 இல் நடைபெற்றது போல்
ஆத்திரமும் குரோதமும் ஆகை
சும் கொண்ட வன்செயல்கள்
நடைபெறவில்லை' என்று இலக்
கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பொதுச்
செயலாளர் திரு. என். சண்முகதா
சன் விடுத்துள்ள அறிக்கையில்
தெரிவித்துள்ளார்.

● வட்டுக்கோட்டை யாழ். கல்
லூரியில் அகதிகளாக வந்த
மாணவர்கள் யாவருக்கும் அனு
மதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்
பகுதியில் அதிகம் மாணவர்களைச்
சேர்ந்த க்கொண்ட கல்லூரி
களுள், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியே
முதலிடம் வகிக்கிறது.

● அரசியல் அமைப்பின் 6-வது
திருத்தத்திற்குமேய் நாட்டைப்
பின்பிப்பதற்கு எதிராக உரிய
முறையில் சத்தியப்பிரமாணம்
எடுக்கத் தவறிய பிரதம நீதியரசர்
சர் உட்பட 22 நீதியரசர்கள்
தமது பதவிகளை இழந்தனர்.
இவர்களின் எதிர்காலம் குறித்து
அமைச்சரவை 14-9-83 இல் கூடி
முடிவெடுக்குமென அறிவிக்கும்.

மரணம்

பண்புபகுதியிலுள்ள சேட்சுமி
ஷன் பாடசாலைகளில், முதலில்
உதவி ஆசிரியராகவும், பின்னர்
தலைமை ஆசிரியராகவும் சேவை
செய்து இணைப்பாறியிருந்த திரு.
ஜே. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்
மருத்தகனையில் தமது வீட்டில்
8-8-83 பகல் 11 மணிப்பயனில்
கத்தருக்குள் நித்திரையடைந்
தார். பிரேதசேம ஆராதனை
உடுத்துறை சேட்சுமிஷன் ஆலய
சேமக்களையில் 10-8-83 இல்
யாழ்ப்பாணம் அதி வணக்கத்துக்
குரிய ஆர்ச்சுக்கன் S. D.
கோஷிந்ரன் அவர்களால் நடந்
தப்பட்டது. இறக்கும்போது இவ
ருக்கு வயசு 80.

காலஞ்சென்ற சிவசுப்பிரமணியர்
ஆசிரியர் அவர்கள், உடுத்துறை
சேட்சுமிஷன் ஆலயத்தின் ஒரு
முக்கிய அங்கத்தவராகவும் நிர்
வாகசபை உறுப்பினராகவும்
இருந்து அச்சபையின் காரியதரிசி,
தலுதினாரி முதலாம் பதவிகளை
ஏற்று திறம்பட சேவைசெய்து
வந்துள்ளார். இவர் ஒரு தகுதி
வாய்ந்த கதேச வைத்தியராக
வும் உடமைபுரிந்த, தமது கிரா
மத்திலும் அயற்கிராமங்களிலும்
தாம் ஆசிரியராக உடமைபுரிந்த
பல இடங்களிலும் அருந்தொண்டா
தாரி, உன்னதமான வெளியிடங்
களிலுமுள்ள மக்களின் நன்மைநிப்
பைப் பெற்றிருந்தார்.

இவரது இழப்பு உடுத்துறை
ஆலய அங்கத்தவருக்கும் இப்பகுதி
மக்களுக்கும் மிகுந்த கவலையை
அளித்துள்ளது. இவரால் தய
ருறும் இவரது மனைக்கும் ஏழு
பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைக
பட்டப்பிள்ளைகளுக்கும் இவரது
சகோதரர், உறவினர், நண்பர்
ஆகியவருக்கும் ஆண்டவர் ஆற
தலை அளிப்பாராக.

● வவுனியாவில் தங்கியுள்ள
அகதிகளுக்கு சர்வோதயத்தலைவர்
திரு. ஏ. ரி. ஆசிரியர்த்ரு. அவர்க
ளுக்கு உணவு மற்றும் அத்தியா
வசிய தேவைகளுக்கும் 25 ஆயிரம்
ரூபா வழங்கியுள்ளார்.

— ஒழிந்த அகதிகள் முகாமிற்கு,
கண்டி, மாதளை, நுவரேலியர்,
பந்துளை, மாதளை முதலிய இடங்
களிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட 285
பேர் தங்கியுள்ளனர்.

— புனியங்குளத்திலுள்ள பூபால
கிருஷ்ண ஆசிரியரத்தின் 50 சிற
வர்கள் தங்கியுள்ளனர். அத்து
டன் மாதளையிலிருந்து வந்த
50 பேரும் இங்கு தங்கியுள்ளனர்.
— மலையகத்திலிருந்து தோட்டத்
தொழிலாளிகள் பலர் அகதிக
ளாக நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர்
வவுனியா கண்கரையான குளத்தில்
அகதிகளாக வந்து சேர்ந்தனர்.
கண்டி, அவிராவன் முதலான
பகுதிகளிலிருந்து தமது உடைமை
களை இழந்த இங்கு வந்துள்ளனர்.

— வன்னி வந்த மலையகப்பகுதி
மக்களின் பலர், இலங்கையில்
அடிக்கடி நடைபெறும் இனக்கல
வரங்களினால் பாதிக்கப்பட்டு வரு
வதனால், இந்நாட்டில் சிங்கள
மக்கள் மத்தியில் தொடர்ந்து
கொழி விரும்பவெனவேண்டும்,
தமது தாயகமான இந்தியாவிற்குச்
செல்ல விரும்புவதாகவும்
இ. தொ. க. தலைவர் திரு. கே.
பாலசிங்கம் தெரிவித்துள்ளார்.

● அமெரிக்க விண்வெளி
விமான 'சலஞ்சர்' 1-9-83 இல்
இந்திய செயற்கைக் கோளான
'இன்சார்ட்-3' இன் விண்
வெளியில் இறக்கப்பட்டது. நற்
போது 'இன்சார்ட்' செயற்கைக்
கோள் திட்டமிட்டபடியே விண்
வெளியில் வலம் வருகிறது.
அதேபோல மாதத்திலே 'இன்
சார்ட்' தனது பணிகளை ஆரம்
பிக்கும்.

'இன்சார்ட்' டியின் பணிகள்
ஆரம்பமானதும் இந்திய
வாடுகி, தொலைக் காட்சி,
தொலைத் தொடர்பு சேவைகளில்
பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தப்
படும. 'இன்சார்ட்' டியின் செயற்
பாட்டையடுத்து தமது பணிகளை
ஆரம்பிக்க 35 தொலைத்தொடர்பு
நிலையங்கள் இந்தியாவில் ஆயத்த
நிலையில் உள்ளன எனத் தெரிவித்
தப்பட்டுள்ளது.

● புங்குடுதிலுள்ள சர்வோ
தய இயக்கத்தின் அலுவலகத்தில்,
தென் இலங்கையில் இடம்பெற்ற
வன் செயல்களினால் பாதிக்கப்
பட்ட 50 குடும்பங்கள், அகதிக
ளாகத் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிற
னர். இவர்களின் தலக்களை
சர்வோதய இயக்கத்தின் வட
மாணவ அமைப்பாளர் திரு. க.
திருநாவுக்கரசு கவனித்து வருகி
ருர்.

அகதிகளாக வந்தள்ள குடும்
பங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஐம்
பதிலுயிரம் ரூபா செலவில் தனித்
தனியான வீடுகளை அமைத்துக்
கொடுப்பதற்கும் இவர் முன்வந்
திருக்கிறார் எனத் தெரிகிறது.
இதன் அடிப்படையில் இதவரை
எட்டு வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு
விட்டன.

● இந்நாட்டின் இன ஐக்கிய
மும் அமைதியும் நிலவுவதற்காக
சர்வோதய தலைவர் டாக்டர்
ஆசிரியரத்தினு வினாவில் பாத
யாத்திரை மேற்கொள்ள முடிவு
செய்துள்ளார். கதிர்காமத்தி
லிருந்து யாழ்ப்பாணத்தக்கு பாத
யாத்திரை செல்லவிருப்பதாக
அவரே தமது தொண்டர்களுக்
குத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

EDITORIAL

Truth in the Service of National Unity

With low hovering clouds yet over the country, in the wake of the senseless spasms and savage actions inflicted on innocent victims, a genuine attempt is being made, we note, by several people through the media to forge a national unity in Sri Lanka which could stand the test of time.

But what many of the well intentioned 'authors' of centre-page articles in our national dailies fail to see is, that the truth does not do as much good in the world as its counterfeits do evil.

'Truth decay' in the life of a nation as 'tooth-decay' in the life of individuals brings about complications which ultimately affects, the metabolism of the 'whole body'.

The statistics that have been given many times over to show that the Tamils in this country are a minority and that their 'rights' should be considered within this numerical framework, have never been a subject of serious controversy.

Of the population of 15 million, 110 lakhs (74%) are Sinhalese and 18 lakhs (12.6%) are Tamils. The Tamils of Indian origin constitute some 8 lakhs (5.6%). The Sri Lankan Moors number ten and a half lakhs (7%). Malays, Burghers and others comprise less than one per cent. [These statistics are from a government source]

Also indisputable is the fact that apart from the reputed leaders among the Sinhalese and those who among the majority community held some flamboyant positions in the colonial government, the rank and file of the people then in the South, for reasons not known to us, did not perhaps make much of the opportunities that they had.

The racist line in Sri Lanka, therefore became very much a fact of life, with the Tamil minority contributing not a wee bit towards the creation of this 'line'.

A few facts are necessary to make our point more explicit and to clear the air of much of the misconceptions that have appeared time and again in our national dailies to stigmatise in an uncharitable manner the achievements of the Tamils, particularly of the North with a view to providing more grist to the mill, erected not by the government but by anti-government elements, to crash an innocent people and so create a political holocaust in the country.

When Christian missionaries arrived in batches in the early years of colonial rule with their 'packages' of educational 'seedlings' they did not focus their interests in any one part of the country.

From 'Batticotta' in the North to Kotte in the South, the 'seed' which they sowed was the same, as many of the well established schools today in the South testify.

To assert that the Tamil minorities must now distinguish between what is theirs by 'right' and what they have "acquired" as privileges under colonial rulers (as a Christian Clergy Association has pointed out) is to introduce an insalubrious element into our contemporary 'climate' which we are all frantically trying to improve with a view to make the ethnic conflict just now ended, a conflict to end all conflicts.

Even in the sphere of Higher Education, it is good for us to remember that when the University College was started in Colombo and continued to function (till the University of Ceylon was established in the early forties) there was only one condition for admission and that condition applied to students of all communities in the country to whatever part they belonged. The condition was that the candidate should have passed the London Matriculation Examination or the Senior Cambridge Examination with subjects which qualified a student for exemption from the London Matriculation Examination. There was no question of any 'rights' or 'acquired privileges' for any community.

The Christian Church today has a special role to play in the 'mission', of forging 'national unity' on the foundations of 'truth'. Mr. B. E. Fernando, one of our Christian thinkers in the South has quoted statistics to prove that there is in Sri Lanka a relationship between the ethnic and the religious.

He says that of the 72 per cent Sinhalese in the country, 67 per cent are Buddhists and 5 per cent are Christians. Of the 20 per cent Tamils, 17 per cent are Hindus and 3 per cent are Christians.

Christians are found in both groups, unlike Buddhists or Hindus and for this reason, says Mr. Fernando "the Christians hold the key to the unity of the nation". (*Dharshana*, Easter 1981.)

We find no words more appropriate to conclude our comments this week than those of Rev. Celestine Fernando (which we are quoting from his article, in *Sun* of 5-8-83, entitled 'Building on Rock').

"As with a person, so with a nation, it is by speaking from the depth of truth in an atmosphere of good will that our peace can be ensured". (Italics are ours.)

The Role of the Church in Emergencies

by

Shirley J. S. Peiris

At a time when Sri Lanka is emerging from the debris of destruction consequent to the wave on of recent communal disturbances, at a time when many organisations including Church organisations are actively engaged in disaster Relief, the question arises whether the role of the Church in such situations is different from that of other organisations. The role of the Church is based not only on humanitarian principles but is based on Biblical witness and call. It is the response to the love of God shown forth in Jesus Christ the Servant. It is the showing forth of the love of Christ in the service of humanity, especially to those in need, irrespective of whether they are Christians or not. The Church is to be the servant, to care for people in their needs and to provide this care without being bound by political or ideological limits. Because of this servant role, the action and witness of the Church ought to be special in all situations.

The Church should be the first to respond to disaster taking cognisance of the fact that the entire community is disrupted by such disaster. The things which are daily needs of people are made more acute by a disaster situation—patterns of life, family, work and production are disrupted. Many basic needs which have been provided before are no longer possible. Because of the extensive disruption in the personal and community life, the care following a disaster is of immediate urgency. Recognition of the special needs following a disaster, as well as the continuing needs of a developmental nature, is a valuable Ministry which can be provided by the Church.

The concept of showing concern by the Church to those who suffer is nothing new. The Bible provides a multiplicity of instances where help is offered to the poor and needy. It affirms the idea that God prefers actions which express concern rather than ceremonies which can be an empty show. Indeed, we are pointed, to this active Ministry by the Prophet Isaiah (Chapter 58:6-7). It is not a matter of simply giving to those in need, but a responsible sharing which will encourage growth and wholeness. People who suffer should be helped not only with material and financial aid, but also helped with care so that they will have a new sense that their lives are being restored to order by the active concern of others. This will help the individual in physical, emotional and social rehabilitation, with the concern that they grow in self-sufficiency based on self-understanding and self-confidence.

Since there are so many agencies, from local to international, which are engaged in disaster relief, and since they have

a variety of influences and overlapping areas of responsibility, problems often arise. There is confusion based on lack of communications, jealousy among groups, and political differences. As part of its witness, the Church must clearly state that reconciliation and unity will lead to more effective care. While organisations reach out to people in need, they also must reach out to other groups involved in similar work. In this, the Church ought to be an example, that the Ministry which needs to be done is more important than the differences between groups. As far as possible work should be done through ecumenical patterns.

To minister to those who suffer as a result of an emergency is not only to provide tangible goods, but also to give voice to those people in order that their needs will be met. The role of advocate by the Church is vital, that those who have little power and no voice, will be supported and receive the help which is needed. Very often the gap of information and power structures is too wide to cross, and the Church may serve in an important way by enabling people to bridge this gap.

(to be continued)

A Message from the United Church Board for World Ministries

Dear Friends,

It was with agony and deep sadness that we followed the news of the recent events in Sri Lanka. We were particularly shocked by the killing and by the destruction of property of so many innocent people, some of whom are very close to all of us. We are stunned by such violence in a land, and among a people, we have come to love and appreciate. The tragedy is that these wounds will not heal for a long time, and even healed wounds leave scars.

You have been in our prayers constantly. On the 9th, Aug. Michael Lockwood, who along with his family was visiting our office, led our daily staff prayers. On that occasion we joined in special prayer for you and Sri Lanka.

The Board is, and will be, participating in the response for help to those who are suffering the ravages of this turmoil, and we know all of you are doing your more important local service.

We hope for healing, for solutions and for solace to those who grieve. We also dare to hope for reconciliation and new life out of death and despair.

God go with you.

Sincerely,

David M. Stowe
Executive
Vice President

Eric A. Gass
Secretary for
Southern Asia

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/39/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 16th September 1983 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.